

Epoka zjednoczenia „15 czerwca”

W czerwcu 2000 roku, po raz pierwszy w 55-letniej historii podziału narodu koreańskiego, odbyło się w Pyongyangu spotkanie najwyższych przywódców Północy i Południa Korei, w czasie którego omówiono problem zjednoczenia kraju i 15 czerwca opublikowano historyczną Wspólną Deklarację.

Wspólna Deklaracja Północy i Południa jest kamieniem milowym w konsolidacji narodu koreańskiego i zjednoczeniu ojczyzny. W niej przewija się idea „wspólnego wysiłku naszego narodu” – kwestia ponownego zjednoczenia Korei powinna być rozwiązana zjednoczonymi siłami Północy i Południa, bez ingerencji innych sił zewnętrznych.

Deklaracja spotkała się od razu z całkowitym poparciem i akceptacją wszystkich rodaków na Północy, Południu Korei i za granicą. W urzeczywistnianiu dzieła zjednoczenia narodu koreańskiego nastąpiły wielkie zmiany.

Trwające ponad pół wieku wrogie stosunki między Północą i Południem odmieniły się: nieufność i rywalizacja zmieniły się w pojednanie i współpracę. Koreańskie rozmowy dwustronne na szczeblu ministerstw – po osiągnięciu porozumienia będącego wynikiem priorytetu życzeń i interesów narodu – wniosły wielki wkład w realizację konsolidacji i zjednoczenia narodu, aktywizację współpracy i wymiany w różnych dziedzinach. A posiedzenia Komitetu Promocji Współpracy Gospodarczej i jego sekcji, kontakty biznesowe, rozmowy Czerwonego Krzyża Północy i Południa, spotkania robocze w dziedzinie militarnej, oraz inne dialogi i kontakty, prowadzone różnymi kanałami, dały rezultaty sprzyjające zjednoczeniu kraju. W przeszłości imprezy pod hasłem zjednoczenia odbywały się oddzielnie na Północy i Południu. Lecz teraz imprezy z okazji dnia opublikowania Wspólnej Deklaracji Północy i Południa (15 czerwca), dnia wyzwolenia Korei spod kolonialnego panowania Japonii (15 sierpnia) oraz innych znaczących dat odbywają się w Pyongyangu, Seulu, w Górach Kumgang w atmosferze ogromnych oczekiwań i uwagi narodu koreańskiego jako wielkie państwowe święta pod hasłem zjednoczenia przy udziale przedstawicieli Północy, Południa i zagranicy. W Pyongyangu i Seulu odbyły się pokazy taekwon-do, koreańskiej sztuki walki, wspólne występy sportowe, koncerty artystyczne, wystawy materiałów, fotografii oraz konferencja historyków. Na XIV (wrzesień 2002 r., Pusan w Korei Płd.) i XV (grudzień 2006, Doha w Katarze) Olimpiadzie Azjatyckiej, XXVIII Igrzyskach Olimpijskich (sierpień 2004, Ateny w Grecji) oraz innych zawodach międzynarodowych sportowcy obu Korei z flagą „zjednoczenia”, trzymając się za ręce razem wkroczyli na boisko podczas ceremonii otwarcia. A kibice Północy i Południa stali się wspólnymi, koreańskimi. Te fakty ukazały całemu światu, że naród koreański to naród, w którego żyłach płynie jedna krew, mówiący jednym językiem, posiadający jedną kulturę. W Pyongyangu, Seulu i górach Kumgang niejednokrotnie odbywały się spotkania członków rodzin rozdzielonych przez ponad pół wieku, mnóstwo Koreańczyków z Południa obejrzało w Pyongyangu masowe pokazy gimnastyczne i widowisko artystyczne „Arirang”, zwiedzili takie miejsca w Korei Płn. jak Góry Paektu, Kumgang, Myohyang. Połączono drogi kolejowe i samochodowe obu Korei, otwarto drogi morskie i powietrzne.

Wszystkie te niezwykle wydarzenia byłyby niemożliwe w oderwaniu od Wspólnej Deklaracji z 15 czerwca, która potwierdziła wolę narodu koreańskiego, aby wspólnymi siłami doprowadzić zarówno do ponownego zjednoczenia kraju, jak i wspólnego rozkwitu narodu. I dlatego Koreańczycy nazywają nasze czasy, gdy zachodzą te przemiany epoką zjednoczenia „15 czerwca”.

W celu zablokowania rozwoju tej epoki, USA i prawicowe siły konserwatywne Korei Południowej nie powstrzymują się przed żadnymi środkami i metodami, ponieważ pierwsi widzą w aktywizacji ruchu na rzecz zjednoczenia Korei zagrożenie dla ich panowania w Korei Płd. oraz realizacji hegemonicznych roszczeń dotyczących opanowania całej Korei, a drudzy mogą podtrzymywać swoje istnienie tylko pod egidą USA. Jednak twarda jest wola narodu koreańskiego – całkowicie wypełnić stanowisko Wspólnej Deklaracji jako kamienia milowego ponownego zjednoczenia kraju.

W tym roku Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna wysunęła nowe hasło: „Rozślawimy epokę zjednoczenia «15 czerwca» na drodze oddania priorytetu narodowi, zachowania pokoju i osiągnięcia konsolidacji”. Na początku roku w Pyongyangu rząd, partie polityczne i organizacje społeczne Korei Północnej wystąpiły ze wspólnym apelem wzywającym wszystkich rodaków: uczynić rok 2007 zwrotnym momentem w historii, rozpoczynającym nowy okres w urzeczywistnieniu dzieła zjednoczenia ojczyzny. Na to wezwanie gorąco zareagowały organizacje Korei Południowej i zza granicy, zwolennicy zjednoczenia. Obecnie z okazji dnia opublikowania Wspólnej Deklaracji (15 czerwca) odbywają się różne imprezy pod hasłem zjednoczenia. Na Półwyspie Koreańskim coraz mocniejsze jest dążenie do zjednoczenia.

Pod sztandarem Wspólnej Deklaracji Północy i Południa z dnia 15 czerwca naród koreański niezawodnie osiągnie zjednoczenie kraju.